

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1512

Naslov:
Udruženje klepetuša

Razina:
Komad

Sadržaj:
Danas najnoviji šlager serije Lota Neumann 1920-1921!!! Počam od 6. do 9. svibnja. Prvi put u Zagrebu!!!

UDRUŽENJE KLEPETUŠA

Najuspjelija i najduhovitija vesela igra ove sezone u 4 velika čina. U glavnoj ulozi predražesna Lota Neumann. Vrhunac komičnosti i neodoljivog humora: Djelovanje famoznog "Udruženja klepetuša" i konačna pobjeda malog boga ljubavi, koji usreći dva ljubavna para!!!

Na jednoj burnoj sjednici gradskih otaca pokrajine Pommern zaključeno je, da se poduzme velika propaganda u puku u svrhu pomnoženja djece, koje je svake godine bivalo sve manje. Čitava stvar predana je u ruke dra. Piroviusa, jedinog "zgodnog" čovjeka među senatorima. On se smjesti u zanosnom govoru obrati na puk, ali na svoju nesreću, jer je na koncu konca izvukao nemile batine. No među ženama nadje se gdja Gerten Kruse, koja se odluči zauzeti za cilj i svrhu nove propagande. Dostojan je utemeljen i klub za pučku dobrobit: gdja kapetanica Mobius imenovana je predsjednicom tog kluba, a dr. Pirovius perovodjom.

Kod prve sjednice bijaše prisutna i Gertina prijateljica Hella. Ona je čas prije pozdravila svog zaručnika Eltzea, koji se na krstašu "Pelikan" vratio u domovinu i tu imao ostati ravno tjedan. Na predlog članova famoznog kluba zaključeno je, da se raspišu nagrade za porod dvojka i trojka. Dr. Pirovius bijaše za demonstrativne ophode, koji bi imali naličiti onima kršćanskih armeja najvećih gradova. Sam klub prozvaao se još iste večeri "Udruženje klepetuša".

Na idućoj "ljubavnoj slavi" dražesne Helle i pomorskog časnika Eltzea, nadjoše se i članovi famoznog "Udruženja klepetuša". Nu dostojan je nestalo mladog bračnog para. Gospodje podjoše neopaženo za njima, te se sakupiše pred njihovim hotelom. I u istom času, kad je Eltze htio zagrliti svoju obožavanu Hellu, intoniraše neumoljivi glazbenici urnebesnu "Dan Gospodnji", tako da supruzima nije preostalo drugo, nego da pobjegnu. Oni smjesta pohitiše do luke, da ne zakasne na brod. No u zadnji čas primi Eltze vijest, da se smjesta vrati, jer da "Pelikan" već slijedećg dana odlazi. Eltze se pokori zapovijedi, dok Helli nije preostalo drugo, nego da se "sama" vrati u svoj raskošno uredjeni stan.

Kod nje se dostojan nadju članice kluba, a s njime i neumorni dr. Pirovius, koji joj donese kolekciju uzoraka za odgoj djeteta. No njegov dolazak primijeti Heinz Rodewald, ljubomorni zaručnik lijepe Gerten. On sav bijesan i očajan bane u sobu, ali kad se uvjeri, da nije sve tako crno kako izgleda, donekle se smiri.

Osam dana kasnije pristane "Pelikan" u maloj luci danskog gradića Essbjerga. Eltze se pravo prema dobivenoj zapovijedi nije smio ni maknuti iz luke, ali on ipak nije mogao odoljeti gorućoj čežnji svog zaljubljenog srca, a da ne posjeti milu Hellu. Zato doznaje dr. Pirovius, i on odluči da raskinka misterioznog došljaka.

Gerten je učinila svoje, da mladom bračnom paru osladi boravak u njezinom domu. No nesreća htjede, da je vječito ljubomorni Rodewald te pripreme posve krivo shvatio, te počeo ponovno sumnjati u vjernost svoje obožavane zaručnice. On se trenutačno smiri, ali kasnije ipak bane u sobu mladog bračnog para, da vidi što zapravo radi njegova Herten.

Konačno se nad bračnim parom pusti noć Romea i Julije. Slijedećg jutra otputuje Eltze, a Hella se neopaženo ušulja u svoj stan. No još istoga dana zadesi je novi malheur. Jedan mali psić upozori svojim lajanjem ukućane na Helliin dolazak, a to za nju urodi neugodnim posljedicama. Konačno se ipak sve dobro svršši, tako da se njoj ništa nije zla dogodilo.

Medjutim je "Pelikan" uzeo kurs prema "Rtu dobre nade", dok Helli bijaše jasno, da njena ljubavna noć nije ostala bez posljedica. Hella pokloni život dvojcima, što je Eltzea na povratku nemalo obradovalo. Nakon Hellingovog povratka sa sela našla je konačno i Gerten svoju sreću uz Rodewalda, koji se tada negda ipak opametio!

-prikazano u Helios kinu 08.05.1920.

-vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-494

Naslov:
Jedan život pun razočaranja

Vrijeme nastanka:
1922-1922 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
JEDAN ŽIVOT PUN RAZOČARANJA

po romanu Tabea stehe auf od Margarete Bohme

Osobe: Melchior Malvensteg – Peter Nielsen; Marijana Wendel – Lotte Neumann; Pastor Malvensteg – Hermann Leffler; Peter Schmerling – Carl Platen; Provalnik – Max Wogritsch; Ludwig Duvenhart – Leopold v. Ledebour

Marijana Wendel, siroče bez oca i majke, proživjela je svoje najranije djetinjstvo u kući pastora Malvenstega. No jednoga je dana po nju došao draguljar Melchior Malvensteg, njezin djed. Ovaj joj je natovarivao na leđa brige oko kućanstva. Draguljar je bio tvrdoglav, škrtica, kakvoga još svijet nije vidio. On je Marijanu držao željeznom rukom na uzdi. A u Marijani je buktila mladenačka krv i zvala ju u život, u veslje. Ona se ukrala djedu i pošla s prijateljicom na maskiranu zabavu. Prije polaska uzela je bez djedovog znanja ogrlicu, da s njome ukrasi vrat. Na zabavi je plesala s Yachatom Oestgardom, za nju nepoznatim kavalikom, koji je te noći polazio na daleki put u Afriku. Došavši kući, nije Marijana mogla da nađe orglicu, a djed ju je predao redarstvu zbog krađe. Marijana je morala u zatvor. Kad je bila puštena, našla je namještenje kao bolničarka. Bogati Duvenhart, kojemu je njegovala bolesnoga sina, zaljubio se u nju, a ona je iz smilovanja spram djeteta privoljela da mu bude ženom. No kako je bila iskrena srca, odala mu je svoj trnoviti put. Duvenhart ju je tad odgurnuo od sebe, jer joj nije vjerovao. Jedini Yachat Oestgard znao je, da Marijana nije ukrala ogrlicu, jer se ta ogrlica nalazila u njega. Marijana i Yachat sretno su se našli i vjenčali.

-Balkan kino, 26.10.1923., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-512

Naslov:
Jimmi bar

Vrijeme nastanka:
1921-1921 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
JIMMI BAR

Sastavili: Alfred Fekete, Erich Schonfelder
Glumi: Lotta Neumann

Veseli i objesni barun Geisenbach, čije je srce uvijek žedno ljubavi, kao u kakvog mladića, umio je poslije smrti svoje žene svojski uživati nanovo stečenu slobodu. Novaca je imao dosta, pa je mogao po volji ljubakati s lijepim ženicama. Njegova sestra, stara gospođica Amanda, nije imala druge brige, nego da to prije udomi njegovu lijepu, vedru, živahnu i ljubeznu kćer Hally, koja je uvijek bila spremna na kojekave šale i vragolije.

Kako je Hally u svojoj prirodnoj bezazlenosti zabadala svoj nosić i onamo, gdje joj nije bilo mjesto, otkrila je slučajno i nježne veze, koje su njezina oca vezale s mladom i dražesnom kiparicom Dorom Haller. Ali Hally je bila odviše pametna i odviše nestašna, a da bi od toga učinila tragediju, nego je čitavu stvar shvatila s vesele strane i s mladom kiparicom sklopila tijesno prijateljstvo. Najviše se je zabavljala, kad je čula, kako je otac rekao, da su njoj tek dvije godine – samo da sebe pred Dorom učini mlađim. Vragoljanka Hally bila je tako zlobna, da je oca pred Dorom raskrinkala i on se je morao postićen povući u svoj "privatni život". Ali njegovo mlađahno srce nije moglo zadugo da bude bez ženskih čara, pa je naskoro upao u novu pustolovinu.

Gospodin Haas, trgovac umjetninama i domišljat čovjek, tražio je stipendij za nekog mladog, ljepušastog umjetnika, pa se je sjetio svoje stare mušterije, baruna Geisenbacha, koji se je već često istaknuo svojim mecenatstvom, ali samo onda, kad je trebalo poduprijeti umjetnika ženskoga spola. Zato Haas, ni pet ni šest, nego obuče svoga mladog štichenika, Tonija Bibelhofera, u ženske haljine i razabere odmah, da će Toni brzo ugrijati barunovo srce.

S elegantnim gestama uleti barun u stupicu i pođe u Muchen, da se uvjeri o vrsnoći "mlade umjetnice". Ali u istom se vlaku neopaženo voze i neželjene suputnice, Hally i Dora, koje su pošle, da starom gospodinu što većma pomute veselje. Drsko se svrate u isti hotel, gdje se je i barun nastanio. Kadikad mu se učini, da vidi jednu ili drugu, ali je tako uvjeren, da je to nemoguće, te napokon počne vjerovati u halucinacije. Liječnik ne može da konstatira nikakvu bolest, nego preporuči barunu, koji jamačno boluje od ljubavnih bolova, da uzme čašicu dobra vina i kakvo – "slatko djevojče". Uvečer nalazimo zaljubljenog baruna i "lijepu Toniku" u romantično uređenom separeju. U susjednoj sobi vreba kobni udes u obliku dviju "urotnica".

Hally se je upoznala s Tonijem, uputila ga u svoje namjere i predobila ga, te joj je obećao pomoć u njezinim đavolskim osnovama. Dok je barun uživao u dobroj kapljici, zamijenio je Toni potajno svoje mjesto s Dorom. Kad barun ugleda Doru pokraj sebe, misli, da vidi sablast, te pobjegne u hotel. Sutradan ujutro juri barun nervozno i brzim korakom na stanicu, ali ostavlja svojim progoniteljima trag, jer mu iz bočice kap po kap teče malinov sok. Neki glupi seljačić misli, da je to krv, pa uzbuni policiju. Upravo u času, kad policija hoće da uapsi baruna, stignu i njegovi objesni progonitelji: Dora, Hally, Toni i Haas. Policija vidi u njima barunove ortake i odvede čitavo društvo. U uredu se kod pretrage otkrije, kakva je Toni "djevojka", nevinost uapšenika bude utvrđena i oni se svi izmire i zagrlje.

-Apollo kino, 14.01.1922., vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-941

Naslov:
Obijesna igra

Vrijeme nastanka:
1922-1922 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
OBIJESNA IGRA

Glumci: Lotte Neumann, Hanni Weisse

Lijepa i čista Hanna, jedinica vlasteoskog kočijaša Harta, ljubi svog prijatelja iz djetinjstva, obijesnog Karla koji je poslije smrti svojih roditelja ostao jedinim baštinikom dvorca. Jadnica misli, da Karl osjeća za nju više nego prolazno prijateljstvo, te odbija mladog slugu Fritza, koji je tiho i istinski ljubi. Služinčad je zavidna Hanni, što se gospodar najvoli s njom zabavljati. Osobito je zlobna stara Jula, negdašnja kuharica.

Ali se dogodilo nešto, što je razbilo lijepe Hanine snove i učinilo kraj bezbrižnim igrama. Karl se slučajno upoznao sa mladom barunicom Lizom i zaljubio se ozbiljno u nju.

Došao je dan vjenčanja. Slomljena srca pošla je i Hanna do crkve. Tamo ju je promatrala zlobna Jula, koja je htjela da dozna za njenu tajnu, pa ju je namamila u svojuj sobicu, da joj gata iz karata. "Dobit ćeš onoga, koga ljubiš" vele tobože karte, a starica gleda Hannu lukavo ispod oka. Hanna ne može da zataji svoju radost.

Karl i Liza pošli su na svadbeno putovanje. Karl doduše voli svoju mladu ženu, ali baca oko i na druge lijepe žene i jednom ga Liza zatekne u neugodnoj situaciji, kad je poljubio neku lijepu mladu športašicu. Da ga nauči pameti, pokupi svoje kovčege i ode od njega.

Karl se vrati kući – sam. Služinčad šapuće koješta, a Hanna se zadivi. Karte možda nisu lagale.

Kad je Hanna jednog zimskog dana nosila mlijeko u grad svojoj tetki, stigao ju je Karl na svojim saonicama, idući u lov, pa ju je uzeo u saone, da je tobože povede u grad. Bilo je to pod večer. Kad su saone došle do Karlove kućice, pozvao je on Hannu unutra, da se malo ugrije. U zabavi se i razgovoru smračilo, te Hanna nije više mogla u grad, nego je ostala u lovačkoj kućici. I tu Karl nije mogao da svlada svoju nerazumnost i obijest, a Hanna svoju veliku ljubav.

Liza se međutim na nagovor nekog Karlovog prijatelja vratila svom mužu. Hanna, koja je izgubila svu sreću i svu nadu svoje mladosti, naumila je da ostavi dvorac i da pođe u grad. Još jednom je pošla Karlu, da se s njim oprosti. Riječ po riječ – i kako je Hanna bila sva slomljena i puna dubokih osjećaja, a Karl mekana i nestalna srca, padoše jedno drugom u zagrljaj. Ali zlobna je Jula vrebala i u pravi čas dovela Lizu. Liza, sva bijesna, udari Hannu po obrazu, a Karl je stajao kao ukopan i pokazao u tom času, da je kukavica.

Hanna je istrčala iz sobe, te je sve ispričala svom jadnom ocu. Ništa nije zatajila. Stari je Hart bio dobričina, ali u bijesu neobuzdan i divlji, pa je skočio kao ris i poletio gospodaru. Ali Karl ga je brutalno odbio. Starac se sav pomamio od ljutine i neznajući, kako da se osveti, podmenuto je požar, koji je gotovo sav dvorac poharao. U vatri je našao smrt i onaj, koji je bio krivac svemu zlu.

Hanna je međutim sva očajna pošla u grad, ali je u šumi i snijegu zalutala, dok nije sva iznemogla i skršena pala, da više nikad ne ustane.

-Apollo kino, 28.11.1922., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1621

Naslov:
Zavjet

Vrijeme nastanka:
1921-1921 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
Danas Lotta Neumann
Dne 17., 18., 19. i 20. oktobra 1921. Prvi put i još nevidjeno u Zagrebu!

ZAVJET

Silno potresna porodična drama iz visokih aristokratskih krugova u 5 čina. U glavnim ulogama vanredno dražesna i vrlo umiljata Lotta Neumann, Rudolf Biebrach, Albert Patry, Teodor Loos i drugi!

Ova se drama sada daje samo u najvećim kino kazalištima svijeta, te svagdje nalazi na golemo priznanje. Osobito su uspjeti prizori, koji se odigravaju u dalekom svijetu u nekim arabskim gradovima, gdje je lijepa Trudel zaslužnena i gdje kao dar arapskih poglavica putuje iz harema u harem. Sudbina njenog muža, koji je potražio utjehu i zaborav u samostanu Marije Hilf i njegova prekasna spoznaja svakoga se najdublje dojmlje.

Mlada bogata barunesa Helmtrudis von Ruchti udala se za grofa Horsta von Hilgstberga koji je siromašni časnik Monakovske tjelesne čete. I da siromašnog časnika zaštititi od zlobe i pakosti ljudske, odlučeno je, da on svoje ženidbeno putovanje spoji sa naučnim.

Grof Horst je melankolične naravi, koji drži da kao siromašan časnik nije zaslužio tu svoju sreću. Imade časova, kad on zavidja svom prijatelju Edmundu Fichtu, koji se odrekao svijeta i sklonuo se u samostan.

Na Golfu od Adena stradala je "Glorija", na kojoj se nalazio Horst sa svojom dražesnom ženicom Helmtrudis. Ženu i djecu valjalo je najprije izbaviti, i tako se mladi supruzi razidjoše. Horst se spasi plivanjem, te nakon golemih poteškoća dospje na drugi brod.

Ladja za spašavanje, u kojoj je bila Trudel, potonula je i Trudel je jedva jedvice izbjegla sigurnoj smrti. I kad je najposlije došla k svijesti, nije ostala prekrštenih ruku, te je pošla dalje. Za neko vrijeme se na nju namjeri neka arabska banda, koja ju povede sa sobom u obližnje selo. Grof Horst je u konzulatu u Adenu doznao, da su sve spasavajuće ladje potonule i da su svi putnici našli smrt u dubinama morskim. Taj tragični slučaj se grofa najpotresnije dojmi i on odluči, da i sam bude kaludjer.

Mladu ženu prisile, da se je pokorila svojoj hudoj kobi i kao dar jednog arapskog poglavice putovala je iz harema u harem. Grof Horst je medjutim položio zavjet, te je kao novajlija primljen u samostan Marija Hilf.

Nakon 8 godina uspjelo je Trudel da se ponovno domogne slobode zlatne. Na konzulatu u Adenu rekoše joj, da se njen mu spasio i da je po svoj prilici još i sada živ. Na tu radosnu vijest Trudel sva sretna i blažena otputuje u domovinu, gdje je mislila da ju čeka sreća. Ali kad je saznala da joj muža nema i bivši predmetom dnevnih senzacionalnih vijesti o njenom burnom životu, silno se rastuži.

Jedna od novinskih vijesti dospjela je i do patra Felica, koji nije bio nitko drugi, nego grof Horst. Nu on nije vjerovao da se tu radi o njegovoj ženi, pa zato nije izgubio svoj duševni mir.

Ali kad je Trudel saznala, da je njen muž u samostanu Marije Hilf, zahtjevala je od gvardijana da joj ga vrata. Grof Horst se sada našao u nemiljoj situaciji. Nije znao što bi učinio, jer s jedne strane bio je tu zavjet, a s druge njegova žena, koju je još uvijek ljubio.

Nu Trudel je ostala kod svoje odluke, te je zahtjevala da se njen muž bezuvjetno odreče samostanskog života. Na rastanku bilo je obojici jasno, da će položeni zavjet uplvisati na njihov budući život. Po crkvenom pravu

imao je grof Horst i nadalje da ispunja bračne dužnosti, ali to bijaše njegova stvar.

Novi život, koji su htjeli da započnu grof Horst i Trudel, bijaše nemoguć. Sve se je lomilo na zavjetu i tako se obojica više nisu mogli pravo razumjeti, jer haremska prošlost lijepe Trudel i položeni zavjet njenog muža značilo je za obojicu nepromostivi jaz.

Već za nekoliko mjeseci osjetio je Horst opet goruću čežnju za mirnim samostanskim životom. Ali on se samo onda i u onom slučaju smio vratiti, ako će da i njegova žena položi isti zavjet. Konačno se Trudel odlučila, da ispuni želju svog muža. Grof Horst se vratio u samostan Marija Hilf, dok se je njegova žena u samostanu u Niedernbergu pripravljala za budući osamljeni život.

Ali na dan, kad je Trudel položila zavjet, spozna grof svoju zabludu. I dok su mimo njega prolazile opatice, srušio se on na tle uslijed duboke uzbuđenosti i iz dubine svoga srca zaviče: "Sad je istom potonuo brod!"

-prikazano u Apollo kinu 18.10.1921.

-vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-227

Naslov:
Čovjek bez srca

Vrijeme nastanka:
1923-1923 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
ČOVJEK BEZ SRCA

Režija: F. E. Koebner
Glumci: Lotte Neumann, Leo Hieber, Karl Grunwald, Hans Juhkermann,
Luigi Serventi, Karl Lamac, Eva Durer

Prekrasna i vrlo umiljata Dagmar pristane protiv svoje volje, da se uda za princa Borisa, koji je poznat sa svoga slobodnog života. Vjenčanje obavljeno je na najsvečaniji način i sa još nevidjenim pompom. No princeza Dagmar nije nimalo sretna, jer doskora se pokazalo, da je njen muž lahkoumi i nemože da bude bez veseloga društva.

Dagmar mnogo trpi pod tim nesnosnim okolnostima, te nastoji, da nadje izlaza. Ona nastupi namještenje družice Diane Vincés, i to pod imenom Jenny Schmidt.

U hotelu Imperial odsjeo je Roger Lynne, kao svake godine. Nitko nezna tko je taj Roger, ali njega svatko voli i cijeni. No on živi osamljeno i jedino u društvu sa svojim vjernim psom Jonnyjem. U to vrijeme mnogo se spominjalo u javnosti ime misterioznog doktora Faust. Pogovaralo se, da je on zapravo provlanik i pustolov, ali da oduzima samo onima novac, koji ga imaju u izobilju, a siromahe daruje. Sudbini se prohtje, da je i Jenny Schmidt upoznala misterioznog Rogera, a s njime već prije lorda Connaughta. Obojica češće bi se sastojali i na koncu konca se desi, da je Jenny - zapravo princeza Dagmar – osjetila neku dublju simpatiju za Rogera. No on se prema njoj pokazao nepristupačnim, tako da ga Jenny proglasi čovjekom bez srca.

Za neko vrijeme nalazimo princezu Dagmar i Rogera u romantičnom kraju blizu mora. Ovdje oboje uživa u božanstvenoj krasoti mora i u diskuziji o raznim lijepim stvarima. Jedne večeri, za bajne mjesečine, pričao je Roger o svome životu, te je konačno priznao, da je on zapravo doktor Faust, kojega policija toliko traži. Princeza je stekla uvjerenje, da Roger u suštini nije nipošto zao, dapače da je plemenit, ali mrzi ljude samo zato, jer mu je već u najranijoj mladosti počinjena golema nepravda.

Princeza Dagmar jest u posjedu "egipatskog paše" veliko dragulja, dar moćnog kediva. Taj dragulj je u opasnosti, jer postoji neka družba, koja je nedavno izvela provalu u Narodnoj banci, da ga ukrade.

Medjutim je jedne kobne noći umoren lord Connaught. Novine, su o tom nečuvenom zločinu donijele čitave članke tražeći u njima najenergičnije, da se jednom pronadje i uhiti taj doktor Faust, jer da je on jedini umorio lorda. Roger bi zacijelo dospio onkraj brave, da nije bila princeza Dagmar, koja mu u odlučnom času omogućí bijeg.

Roger žarko i iskreno ljubi predivnu Jenny Schmidt, te za nju osjeća najdublju zahvalnost, što ga je spasila. No obojici, prijeti opasnost, jer princ Boris ne miruje i nastoji, da pomoću svojih uhoda otkrije boravište svoje žene i da ju onda prisili na povratak. Jenny Schmidt uživa u svojoj ljubavnoj sreći, ali mnogo trpi zbog sumnje, da li nije Roger ipak umorio lorda Connaughta, da se dočepa njegovog blaga. No kad sazna, da je ljubljeni u opasnosti, hiti k njemu na krilima ljubavi i prizna mu, da joj bez te ljubavi nema života.

Više godina minu u nepovrat. Princeza Dagmar je u to vrijeme mnogo toga proživjela i jednog dana nadje se opet na dvorcu svog muža. Ona snaša svoju sudbinu kako može, samo da ne dodje u sukob sa svojom okolinom. No ona sudbonosna noć u hotelu Imperial nije ostala bez posljedica. Princeza Dagmar ima dijete i za volju tog djeteta, kojemu je otac Roger, ostavlja dvor i vraća se Rogeru.

Slijede snažni i vanredno napeti dramatski prizori. Život djeteta princese Dagmar je u opasnosti, ali konačno mine svaka pogibao i princeza Dagmar i Roger nadju se opet u luci prave ljubavne sreće, ali ovaj puta za uvijek.

-Metropol kino, 11.02.1924., vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1233

Naslov:
Romeo i Julija u snijegu

Vrijeme nastanka:
1920-1920 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
ROMEO I JULIJA U SNIJEGU

Režija: Ernst Lubitsch
Glumci: Lota Neumann

Između susjednih porodica Kapuletovih Montekugerlovih nastaje uvijek kavga, tako da je konačno čitava stvar došla pred samoga suca. Ali kako da bude taj pravedan, kad je na dan rasprave od obih stranaka dobio kao mito masne kobasice, od kojih ne bi ni sami anđeli zazirali.

Međutim evo ti pred sucem Montekugerlovih i Kapuletovih. Sudac se doskora uvjeri da su obje kobasice jednako dobre na temelju toga izreče osudu: obje stranke su krive i zato moraju nositi parbene troškove. Odsele živjeli su Montekugerlovi i Kapuletovi u još većem neprijateljstvu, koje nije moguće opisati.

Kapuletovi imaju divnu kćerku Juliju, koja se jednog dana sretne sa lijepim Julijem, sinom Montekugerlovih. Obojica se zaljube smrtno. No kad roditelji doznaše za tu veliku ljubav, zabrane im, da se sastaju. Kapuletovi imaju već za svoju Juliju vjerenika: Glupog Parisa, o kome ona naravno ne će ni čuti.

Na dojučem krakuljnom plesu uspije Romeu da je pod krinkom Parisa mogao plesati sa obožavanom Julijom. No njihova radost i veselje ne potraje dugo. Pravom glupom Parisu uspjelo je pobjeći iz zatvora, kamo ga je strpao Romeo i sad je Julija imala da snaša prikore svojih roditelja. Tako je u početku krasna večer zlo svršila po mladi ljubavni par.

No još iste noći posluži se Romeo ljestvom, te se popne do svoje Julije. Ljubavnici se tom prilikom zavjeriše, da će si ostati vjerni do groba, pa dogodilo se što mu drago. Međutim se Romeo kod silaženja namjeri na orijaškog psa, tako da mu nije preostalo drugo, nego da se ponovno popne na ljestvu. On uđe u sobu obožavane Julije, gdje ga ona sakrije pod svoj krevet. Malo zatim zaključiše ljubavnici, da će umrijeti, jer da je to jedini izlaz u njihovoj neseći.

Slijedećeg jutra zahtjevahu oni od ljekarnika otrov za dvije osobe. Ljekarnik im dade otrova, koji se sastajao od obične vode i malo šećera. Romeo i Julija odoše do jedne male kolibice gdje, još jednom izmjene vruće poljupce. Na to spije Julija otrov, a za njome Romeo.

No smrt nikako nije htjela da dođe. Makar je ljubavni par dosta dugo na nju čekao. Romeo se konačno ustane, te zapita Juliju: Zar si ti već mrtva? No uo evo ti Kapuletovih Montekugerlovih, koji su tražili svoju djecu, jer danas se imala Julija zaručiti sa glupim Parisom.

Kad roditelji vidješe svoju djecu mrtve, utoliko im se sažale, da si nad njihovim mrtvim tijelima pružiše ruke i izmiriše za sva vremena. No u taj zgodni trenutak dignu se Romeo i Julija, te sve ispričahu svojim roditeljima. No to njih nije smetalo, da dadu svoju privolu i blagoslov, samo da su im draga dječica ostala na životu. Glupi Paris nije žalio za izgubljenom Julijom jer njemu je dostojala "dobra papica" od proslave zaruka mladog ljubavnog para.

-Apollo kino, 28.06.1920., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1580

Naslov:
Vječna borba

Vrijeme nastanka:
1921-1921 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
Danas najnoviji prekrasan film svjetski glasovite serije Lotta Neumann!
Dne 7., 8., 9. i 10. septembra 1922. Prvi put u Zagrebu! Vanredno zanimiva premijera!

VJEČNA BORBA
Velebna dramatska atrakcija u 4 čina. Glavnu ulogu glumi vanredno dražesna i umiljata Lotta Neumann, Alfons Fryland i Johannes Riemann

Bogati brodovlasnik Luka Vermeer putuje sa svojim tajnikom Smissenom u Holandiju. U nekom većem selu kraj Scheveningea upozna on na nekom natjecanju ljepoticu Antju, kćer nekog bogatog ribara, koja je dobila prvu nagradu. Kad se vrati u grad, prihvati se ozbiljno posla, te zaboravi djevojku. Tek kad u nekom ilustrovanom listu ugleda njezinu sliku kao nagradjene ljepotice, zaprosi je po Smissenu. Antja pristane.

Mladi ribar Pieter, koji Antju vatreno ljubi, misli, da neće moći pregorjeti taj gubitak. Antja je brzo razabrala, da njezin muž nema za nju mnogo vremena. On je čovjek pun energije, te ne može djetetu prirode da pruži onu ljubav, koja joj treba. Zato ona zatraži zabave i uči jahati. Uto se zaljubi u nju van Tollen, neki znanac njezina muža.

Radnici na gradilištu brodova zahtijevaju veće plaće. Vermeer dodje medju njih i odbije grubo njihove želje. Kada situacija postane kritična, progura se Antja kroz gomilu, da zaštiti svoga muža. Kad se vrati kući, zabrani joj Vermeer oštrim riječima mješati se u njegove poslove i medju mužem i ženom dodje do otvorenog preloma. Antja podupire novcem radničke žene.

Vermeet to opazi, te se obezumi i gurne ženu u kut. Ona pobjegne van Tollenu, ali ubrzo razabere, da on nije onako plemenit, kako je ona mislila. On da je predobije, ali ona ga s ogorčenjem odrine od sebe, pograbi svoje stvari, te se u noći i magli vrati u svoje ribarsko selo. Misleći na svoju lijepu plavu ženu, prihvatio je Vermeer radničke zahtjeve. Pieter je presretan, što se Antja vratila, pa je opet salijeće. Ona ga doduše žali, ali ljubiti ga ne može. Vermeer je razabrao da je krivo učinio svoj ženi, pa joj brzojavi, da će po nju doći. Ona hoće da mu se ukloni, te se noću spremi na put.

Pieter, koji pun čežnje stoji noću pred njezinom kućom, opazi tu njezinu namjeru, poleti za njom i hoće da je zadrži, ali ga ona odgurne. On trgne nož na nju. Majka njeguje s ljubavlju svoju kćer, koja je samo na ruci ranjena. Uto dodje Vermeer i prizna svojoj maloj plavoj ženici, da bez nje ne može živjeti. Ona osjeća njegovu iskrenu ljubav i oni se pomire, da započnu nov život.

-prikazano u Apollo kinu 07.09.1922.
-vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1655

Naslov:
Žena na 24 sata

Vrijeme nastanka:
1925-1925 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
ŽENA NA 24 SATA

Vesela igra u 6 činova

Osobe: Olga – Lotte Neumann; Grof Cola – Harry Liedtke; Kate Kurz – Marija Kamradek; Emil Springer – Kurt Vespermann; Daun – Hugo Werner-Kahle; Poslanik – Max Kronert; Barun Korff – N. Neto; braća Schick – braća Arno
Režija: Reinhold Schunzel

Viki grof Cola tajnik je na poslanstvu u Berlinu. Mlad, elegantan, bogat – provodi veseli momački život velegrađanina. Slučajno je susreo svog dobrog prijatelja Emila Springera, koji je svršio pravo, ali još nije našao namještenja. Na grofovu preporuku dobio je službu u poslanstvu.

U elegantnoj trgovini cipela braće Schick namještena je Olga kao prodavačica. Privučen njenom ljepotom grof je tamo stalna mušterija i postali su dobri znanci. Jedne noći ima Springer sa tipkačicom Kate noćnu službu u poslanstvu. Njih dvoje se voli i "teška noćna služba" prolazi im brzo.

U isto vrijeme bio je grof Cola sa Olgom u jednom elegantnom noćnom lokalima. Priznao joj je, da je ljubi, ali kada ga je ona zapitala, da li bi je vjenčao, on je odgovorio: "Djevojke, kao što si ti, mogu se ljubiti, ali ženiti ne!" Olga je teško razočarana i uvrijeđena – ona je djevojka, koju se može ljubiti, ali ženiti ne!

Na poslanstvo došla je brzopjavka iz Beča, da netko mora još iste noći otputovati tamo i da se mora prijaviti u ministarstvu vanjskih poslova. Poslanik odredio je, da će otputovati grof Cola i Springer je imao teškog posla, dok ga nije pronašao u tom noćnom lokalima. Grof još ima vremena samo četvrt sata, da stigne na vlak i prepustio je Springeru, da Olgu otprati kuću. Lako upaljivi Springer odmah se zaljubio u Olgu. Ona ga je zapitala iz šale, da li bi je htio uzeti za ženu. Springer je odmah pristao i Olga je odlučila da se osveti grofu i da mu dokaže, da i nju netko hoće za ženu, zaručila se presretnim Springerom.

U Beču je ministar vanjskih poslova Daun, koji ne trpi u svom resoru neoženjenih činovnika. Grofa su naputili, ako ga ministar pita, da li je oženjen, neka samo kaže, da jest. Zaista, čim je grof dovršio poslovni razgovor, zapitao je Daun, da li je oženjen. Grof je odgovorio: "Naravno, već tri godine!" Grof je otputovao u Berlin, ali tamo je već čekala ministrova brzopjavka, u kojoj mu javlja, da je otkrio, da su u rodu i da će ga posjetiti u Berlinu, te da se veseli, da će upoznati njegovu ženu. Grof je u sto neprilika – odakle da smogne ženu na dvadeset i četiri sata? Sjetio se Olge i teškom mukom mu je uspjelo nagovoriti Springera, da mu posudi na dvadeset i četiri sata svoju zaručnicu.

Daun je oduševljen ljepotom grofove "žene", ali "mladi par" ima sto muka sa Springerom, koji je ljubomoran na grofa. Došlo je i do razračunavanja i Springer je uvidio, da Olga nije žena za njega. Vratio se svojoj tipkačici, koja je jedva dočekala svoju "izgubljenu ovčicu". Drugog dana saznao je Daun sve, ali grof je već uvidio, da Olga nije žena, koja se može samo ljubiti nego i oženiti i ne dugo za tim postala je Olga njegova mila ženica.

-prikazano u Metropol kinu 20.01.1926.
-vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-1657

Naslov:
Žena pod doktorskim klobukom

Vrijeme nastanka:
1920-1920 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
Danas u Zagrebu još nevidjeni briljantni šlager serije Lota Neumann.
Počam od 28. ruina do uključivo 3. listopada 1920. Prvi put u Zagrebu

ŽENA POD DOKTORSKIM KLOBUKOM

Kolosalno duhovita ljubavno-porodična vesela igra u 4 velika čina. Režija.
Rudolf Biebrach. U glavnim ulogama predražesna Lota Neumann, Maria
Rappeport, Felix Basch i mnogi drugi!!

Lijepa dr. Lily Gyot pobijedila je u borbi protiv muškaraca i njoj su sada kao odvjetniku širom otvorena vrata sudbene palače. Ona čeka čeznutljivo na prvog klijenta, ali nikoga nema, kao da se sam usud protiv nje urotio. Elegantni Beng, koji potajno uzdiše za lijepom Lily, silno se dosadjuje u njenom uredu, jer nezna što bi radio. Naprotiv dr. Georg ima toliko klijenta da nezna što bi s njima započeo.

No konačno osvane jednog dana kod naše doktorice šampion Joffrey, koji je došao, da protivnika Stevena utuži radi uvrijede poštenja. U isto doba našao se kod dra. Georga Hilla Steven Steva, koji ga zamoli, da istupi protiv Joffreya. No dr. Hill uputi ga na svog prijatelja dra. Mayera, jer da je on preopterećen poslom. Na dan rasprave čekao je Mayer nestrpljivo doktoricu Lily, koju je obožavao. Kad se ona konačno u nekoj udaljenosti pojavi, pohiti joj u susret, da joj bude na ruku. No ona ga nije ni pravo pogledala, te je dostojanstveno otišla dalje.

U odvjetničkoj sobi pogledaše se Lily i Georg Hill značajno, jer oni su već prije simpatizirali. Uto unidje u sobu dr. Mayer, koji Lily javi, da su danas protivnici u procesu zavadjenih šampiona. Lily ga "prijezirnim" pogledom omjeri, ali to dra. Mayera ipak nije smetalo, da joj dovikne: "Šarmantra ženo" Te riječi su u srcu dra. Georga Hilla uzbudile ljubomir i njemu bijaše sada jasno, da Lily ljubi više od svega na svijetu. On odluči, da odsele izgubi sve parnice, samo da ugodi Lily.

Lily je uistinu dobila parnicu i to na veliku radost i veselje njenog klijenta Joffreya, a na žalost njegovog protivnika Stevena. Sam dr. Mayer je zlo prošao. Steven je naime čuo, da ga je njegov odvjetnik za volju lijepe Lily pustio na cjedilu i zato ga je malo zatim na hodniku poštenoj mjeri "isbockao".

Slijedeće večeri dolično je proslavljena prva pobjeda naše junakinje. Konačno su svi otišli iz gostionice "Pan", samo su još kod stola ostali sjedjeti dr. Georg Hill, Mayer i Lily. Gospoda su izgarali od želje, da jedan od njih čim prije ostavi gostionicu, ali jer to nitko nije htio, sprovedu obojica Lily kući. Lilli pozove gospodu u svoj stan na čaj. Dr. Mayer je neko vrijeme junački odoljevao snu, a tad zaspavši počeo hrkati da se sve orilo. Tu zgodu upotrijebi dr. Hill, te lijepoj Lilli očituje svoju žarku ljubav. Ona nije imala ništa protiv toga, da bude njegova žena i tako su još iste večeri proslavljene njihove zaruke.

Konačno se dr. Mayer probudi i Maxo nije imao ni pojma, što se čas prije dogodilo, klekne pred lijepom Lilli zaprosi je za ruku. U tom času eto ti Georga sa sektom. Lilli se samo nasmiješi, te odgovori Mayeru: "Govorite sa mojim zaručnikom, ja vam ne mogu drugo reći!" Dr. Mayer našao se na taj način u neugodnoj situaciji, ali ako nije htio da bude još smiješniji, morao je ostati na proslavi zaruka.

Na dan vjenčanja zakasni lijepa Lilli. To se Georga toli neugodno dojmilo, da nije mogao zatajiti svoju srdžbu. Lilli se opet sa svoje strane čudila, kako to da se muškarcima toli žuri sa ženidbom.

Za neko vrijeme došlo je u kući mladog braćnog para do nemilog incidenta. Već prije bi se supruzi znali pokeckati, ali sada bi se radilo o zamašnjem sukobu. Neka Henrika obrati se na dra Georga u delikatnoj stvari, a njen ljubavnik Wendelin odabrao je Lilli, da ga ona brani. I tako se supruzi nadjoše licem o lice kao protivnici. Lilli je doduše preporučila svome suprugu, da položi mandat, ali on o tome nije htio ni čuti. Na to mu odgovori Lilli, da će za volju parnice nju izgubiti, jer da je to posve sigurno. Georg izgubi parnicu, što je za njegov braćni život urodilo kobnim rezultatom.

Supruzi se više nisu cijenili nimalo sretnima, jer dnevno bi se za sitnice svadjali. I na koncu konca se čitavi spor utoliko zaoštio, da je imalo doći do brakorazvodne parnice. Naravno, utome je u velike uživao dr. Mayer, koji je već prije "usrećio" Lilli sa ogromnom kitom predivnih ruža.

Medjutim je Lilli zamolila dra. Mayera da joj pomogne, kako bi se njenog supruga učinilo "teoretski" nevjernim kao "zavodnik" lijepe mlade supruge imao fingirati sam dr. Mayer. Učinjeno je nužno da se dr. Georg nasamari. Dr. Mayer je klicao od radosti i veselja jer je držao, da će konačno ipak postići toli žudjenu svrhu i cilj i da će lijepa Lilli biti jednom samo njegova. No u tome se ljuto prevario. Jer u času kad je mislio, da će triumfirati nad Georgom, eto ti Lilli, da mu pokvari račune. Ona ga ponovno izvrgne sprdnji, a tad se naglo udalji. Malo zatim nadjoše se supruzi licem o lice, sretni, što im je ponovno granulo sunašće prave ljubavne sreće.

No Mayer još uvijek nije pravo vjerovao da je poražen. On je ponovno otpočeo sa ofenzivom, ali ovaj puta pogotovo je ljuto stradao. I dok se gnjavio na svoj način, dotle je Lilli šaputala svome mužiću: "Ja želim odsele biti samo tvoja mala ženica i ništa drugo! Dosta mi je već te doktorske časti!!!

-prikazano u Apollo kinu 27.09.1920.

-vidi zbirka Stakić

Količina:

1.0 Komad

Vrsta gradiva:

Tekstualni zapisi

Pismo:

Latinica

Posjednik:

Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-83

Naslov:
Bijedna Thea

Vrijeme nastanka:
1919-1919 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
BIJEDNA THEA

po romanu Rudolfa Stratza. Režija: K. Frohlich

Glumi: Lota Neumann

Gospodin pl. Hoffacker izgubio je na igri sav svoj imetak. On imade jedinicu kćerku Theu, koju kao dobar otac upravo obožava. Njoj za volju odlučio se na očajan čin. On krivotvori mjenicu na ime svog najboljeg prijatelja kapetana Raschdorfa, jer se pouzdano nadao, da će moći mjenicu iskupiti. No kapetan Raschdorf, od kojega je imao dobiti obećanu svotu, nastrada za vožnje u autu upravo u času, kad se vozio pl. Hoffackceru.

Rezultat svega bijaše taj, da je Thea poslana na dobro jednog svog ujaka, a njezin jadni otac morao je u tamnicu, da tamo okaje svoj nepromišljeni čin. No Thea nije imala ni pojma, što se zbilo s njenim ocem, te je živjela u najdubljem uvjerenju, da je on zbog kakove službene misije odsutan. Godinu dana mine u nepovrat. Gospodin pl. Hoffacker pretrpio je svoju kaznu, te je pušten iz tamnice. On se jednog dana nadje na trkalištu, gdje ponovno sretne Heinleina, koji ga je upropastio. Na njegov nagovor primi mjesto novinara kod zakutnog listića Die Turflaterne. Medjutim je i Textor, zaručnik bijedne Thee stradao, izgubivši nesretnim slučajem sav svoj imetak. S njime se Thea sretne u istome vlaku, kad je pošla u Berlin, da vidi svog veselog taticu. No kad je doznala, kako on zapravo živi, bijaše joj kao da se otvorilo zjalo pakla. Jedino je još mogao pomoći gospodin pl. Roderich, senior plemićke porodice Hoffacker, ali taj kao i prije nije htio o njima ni čuti.

Textora snadje slična sudbina kao i gospodina pl. Hoffackcera. On je imao biti njegov kolega kod zakutnog listića Die Turflaterne, ali još istoga dana dodje izmedju njega i lupeškog Heinleina do žestokog sukoba. Na koncu konca morao je Hinlein da bježi, ako nije htio, da strada. Tom prilikom spomene Textor čast svoje porodice, u koju da ne smije nitko dirati. To je čuo nazočni pl. Hoffackcer i njega se to najbolnije dojmi. On doskora prizna svojoj ljubljenoj kećrki sve što je učinio, a tad ga odjednom nestade, kao da je propao u zemlju.

Drugog dana počeo je rad selenja iz Heinleinove kuće. Thea i Textor kucali su na vratima spavaće sobe gospodina pl. Hoffackcera, ali nitko se ne javi. Konačno otvorište vrata silom i sad su imali što vidjeti. Thea pogleda sva zdvojnaTextora, ali on joj odgovori: Dodji zlatna Theo. Mi ćemo tvog oca sahraniti, a tad ćemo raditi.

Ona ga nekako čudno pogleda, i kad je vidjela, da se on ne šali, baci se plaćući na njegove grudi.

- Apollo kino, 07.04.1920., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:

HR-HDA

Status dostupnosti:

JAVNO

Napomena:

Osobni podaci: NE;Autorska prava : NE

Vrsta sadržaja:

Tekstualni dokumenti